

Menneskerettighedsdomstol, og det er jo en domstol, som kan afsige bindende domme.

Det er en model for internationalt samarbejde, som Enhedslisten synes er rigtig god, og det er en model, som vi faktisk kunne tænke os kunne blive udvidet til andre områder. Vi er faktisk uenige med regeringen i, at man skal snævre arbejdet ind i Europarådet, sådan at det kun handler om menneskerettigheder. Vi mener faktisk, der er nogle områder, som man med fordel kunne vælge at diskutere på alle europæiske planer i Europarådet. Og et af de emner ud over menneskerettigheder, som er meget vigtigt, er lige præcis miljøområdet. Miljøområdet er jo virkelig kommet på dagsordenen i forbindelse med de globale klimaforandringer, vi ser.

Kl. 15.15

Det er jo sådan, at hvis ikke vi gør noget, vil vi, hvis vi skal tro på de rapporter, som kommer fra FN's klimapanel, i løbet af en kort årrække, faktisk i 2035, opleve temperaturstigninger på et par grader, og der vil samtidig være mere end 50 pct.s sandsynlighed for, at temperaturen kan stige op til fem grader. Det svarer altså til en temperaturstigning som den, vi har haft fra den sidste istid og frem til i dag. Det er et meget alvorligt område, og derfor skal der også være nogle stærke internationale aftaler, som kan imødegå det her.

Europarådet kunne faktisk, hvis man brugte præcis den samme model, som vi kender fra menneskerettighedsområdet og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, hvor Europarådet er den suverænt vigtigste institution på europæisk plan, arbejde med miljø på samme måde, sådan at man altså lavede et konventionsbaseret samarbejde på miljøområdet i Europarådet og tilknyttede en miljødomstol, som havde præcis de samme kompetencer, som Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har.

Vi synes også, man kunne kigge på et andet område, hvor der virkelig er udfordringer, hvad angår den globalisering, der er i dag, og hvor man også med fordel kunne inddrage alle europæiske lande og de 47 lande, der er i Europarådet, nemlig selskabsskatteområdet. Det kunne da være en god idé at lave en bindende aftale på samme måde som med menneskerettighederne og bruge den model, man kender derfra. Vi er sikre på, at man kunne finde ud af noget der og lave en lignende model, netop fordi det også er en af de helt store udfordringer, der er i forbindelse med den globalisering, vi ser i øjeblikket, som ikke er en social globalisering, men en glo-

balisering på pengenes og de store selskabers betingelser.

Der har været nævnt mange emner fra de forskellige ordførere, bl.a. Protokol 14 og mange andre ting, som der står om i redegørelsen.

Jeg vil gøre lidt ud af det, som der *ikke* står så meget om i redegørelsen, endog en meget, meget stor sag, som har fyldt utrolig meget i Europarådets arbejde de sidste par år, men som jo også fik som resultat, at der den 27. juni 2006 blev vedtaget en resolution, nemlig om CIA-fly og CIA-fængsler. Der må man jo bare konstatere, at der ikke rigtig står helt så meget om CIA-flyene i den redegørelse, der er kommet fra regeringens side, der står lige præcis ti linjer på side 6.

Der står sådan lidt lirumlarum frem og tilbage. Der står simpelt hen ikke noget særligt om den sag, som de sidste par år har været den suverænt vigtigste sag for Europarådets arbejde, nemlig arbejdet med at afdække CIA-flyenes hemmelige aktiviteter, hvor fanger bliver transporteret til tortur og mishandling under afhøring, og det er USA's efterretningstjeneste, der står bag. Det er en aktivitet, som er blevet udført i samarbejde med flere europæiske regeringer og med flere europæiske regeringers vidende, og Europarådet har faktisk gjort et helt fabelagtigt stort stykke arbejde for at komme til bunds i de her sager.

Der er nogle af ordførerne her, der heroppefra Folketingets talerstol har sagt, at det bare er løse rygter og at der ikke er noget at komme efter, men man må bare sige, at der eksisterer en lang række konkrete eksempler, som vi kender, og det er veldokumenteret, at de her aktiviteter har fundet sted.

Vi kan tage det svenske eksempel. Den 18. december 2001 skete der det, at to egyptiske asylansøgere i Sverige blev hentet på et asylcenter af det svenske sikkerhedspoliti, SÄPO, og blev kørt til Bromma Lufthavn, hvor de blev overgivet til personale fra CIA. CIA-folkene var maskerede, de gav egypterne bind for øjne og mund og fangedragter på og gav dem en bedøvende stikpille. Herefter blev de båret op i et fly af typen Gulfstream, som i parentes bemærket havde registreringsnummeret N 379 P – det er et af de kendte CIA-fly – og der var tale om et fly, som er ejet af det selskab, som hedder Premier Executive Transport Service, som også er et af de kendte CIA-selskaber. De to fanger blev fløjet til Kairo og sat i egyptisk fængsel, og så blev de udsat for alvorlig tortur, herunder elektriske chok.